

Nicolaus felici ingenio præditus, sacris literis operam dedit, & sua eruditione impetrauit, ut in Rostochiana Academia Magister, & Baccalarius formatus Theologiæ creatus fuerit. Cum autem is Boemorum quorundam commercio usus, uarias superstitiones in Ecclesia cognouisset, eas magno zelo reprehendit, & sacerdotes officij admonuit, anno circiter 1513. Multi etiam eo tempore inuenti, qui hanc eius admonitionem diligenter expenderunt. Fuerunt autem plures, qui eum graui odio prosequuti sunt. Itaque coactus est Rostochio Vismariam secedere, ubi etiam per sesquiannum uiuit, & hominum uirtia carpsit. Inde reuersus denuò Rostochium, rursus ob nouam persecutionem in Liuiam abiit, ibique diem suum obiit. Reliquit is prolixum scriptum, impressum Saxonica lingua, titulo de Triplici funiculo. Est autem expositio Symboli, Decalogi, & Dominicæ orationis. in qua multa contra Papam disputat, præcipue autem hæc: Indulgentias esse meram deceptionem piorum: ueras autem contingere à solo Deo gratis propter Christum, omnibus uere pœnitentibus: Papam non eam potestatem habere, quam ei multi tribuant, nec audiendum nisi recta præcipiat: sanctorum ossa non esse adoranda, nec sanctos inuocandos: spirituales debere dare censum, & subesse magistratibus: reprehendit quoque traditiones humanas, uarios abusus & superstitiones. In primis uerò grauissimè insectatus est spiritualium turpem uitam & officij neglectiōem. Itaque cum hæc doceret, Indulgentiarum inquisitores summo studio illius exemplaria conquisita exusserunt. Nicolaus quidem arcam plenam illis exemplaribus in terram defoderat, quæ ibi ad Lutheri tempora usque manserunt, quare pleraque computruerunt. Sicque constat Lutherum magnam suæ doctrinæ occasionem ab antecessoribus accepisse. Viuunt adhuc duo pii & docti uiri Rostochii, qui huius Nicolai in humanioribus literis discipuli fuerunt, nimirum Conradus Pegellius, et Vitus Ecclesiastes ad S. Ioannem, Math. Illyr. in catal. test. uerit.